Instytut Pamięci Narodowej

https://ipn.gov.pl/pl/sledztwa/zbrodnia-katynska/24212,Zbrodnia-Katynska.html
27.04.2024, 04:43

Zbrodnia Katyńska

Śledztwo o sygn. S 38.2004.Zk w sprawie określanej symbolicznym mianem Zbrodni Katyńskiej, tj. w sprawie stanowiących zbrodnię wojenną i zbrodnię przeciwko ludzkości, zabójstw nie mniej niż 21 768 obywateli polskich dokonanych w okresie od dnia 5 marca do bliżej nieustalonego dnia i miesiąca 1940 r. na terytorium ZSRR przez funkcjonariuszy tego państwa, działających w wykonaniu podjętej w Moskwie w dniu 5 marca 1940 r. uchwały Biura Politycznego Komitetu Centralnego Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików), tj. o przest. z art. 118 § 1 k.k. w zb. z art. 123 § 1 pkt. 3 i 4 k.k. i inne, jest prowadzone przez Oddziałową Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie od 30 listopada 2004 r.

Jego celem jest wszechstronne wyjaśnienie okoliczności sprawy, w tym między innymi imienne ustalenie wszystkich obywateli polskich – ofiar Zbrodni Katyńskiej, ustalenie nieznanych dotąd miejsc ich kaźni i pochówku, sporządzenie pełnej listy osób, którym w niniejszym postępowaniu przysługują prawa pokrzywdzonych, ustalenie wszystkich osób biorących udział zarówno w podjęciu jak i w wykonaniu decyzji z 5 marca 1940 r., określenie zakresu odpowiedzialności każdej z nich i o ile to będzie możliwe pociągnięcie do odpowiedzialności żyjących sprawców. Realizacja tych zamierzeń jest uwarunkowana możliwością zebrania pełnego materiału dowodowego, pozwalającego na poczynienie stosownych ustaleń. Aktualnie postępowanie prowadzi zespół śledczy, składający się z trzech prokuratorów Oddziałowej Komisji w Warszawie. Pomocy zespołowi śledczemu udzielają wyznaczeni w każdej z pozostałych 10 Oddziałowych Komisji w Polsce prokuratorzy, którzy prowadzą przesłuchania świadków zamieszkałych na terenie należącym do właściwości danej Komisji. Czynności dowodowe w śledztwie koncentrują się na przesłuchiwaniu świadków oraz poszukiwaniu materiałów archiwalnych odnoszących się do Zbrodni Katyńskiej. Do chwili obecnej przeprowadzono przesłuchanie łącznie 4203 świadków. Większość z nich stanowią

członkowie rodzin zamordowanych. W pierwszej kolejności przesłuchiwani są świadkowie najstarsi wiekiem, w tym najstarsi żyjący krewni ofiar Zbrodni Katyńskiej. Przesłuchania pozwalają na ustalenie stopnia pokrewieństwa świadka z ofiarą Zbrodni Katyńskiej, ustalenie danych tych członków rodziny, którzy mogą posiadać największy zakres wiedzy na temat zamordowanego i przechowywać istotne dla niniejszej sprawy dokumenty, jak również na zebranie jak najpełniejszych informacji o zamordowanych osobach. W toku przesłuchania zabezpieczane są, w formie uwierzytelnionych kopii, posiadane przez świadka archiwalne materiały wiążące się ze sprawą, w tym m.in. karty pocztowe, listy, różnorodne dokumenty i fotografie zamordowanych.

Czynności przesłuchania świadków realizowane są nie tylko na terenie Polski, ale również poza jej granicami. W toku śledztwa w sprawie Zbrodni Katyńskiej poszukiwane są w kraju i poza jego granicami dokumenty i inne dowody mogące mieć istotne znaczenie dla przedmiotu postępowania. W tym celu prowadzone są rozliczne kwerendy mające doprowadzić do odnalezienia archiwalnych dokumentów, fotografii i dokumentalnych materiałów filmowych dotyczących Zbrodni Katyńskiej. Prokuratorzy zespołu śledczego zapoznali się z materiałami archiwalnymi znajdującymi się w Biurze Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów IPN w Warszawie, Ośrodku KARTA w Warszawie, Archiwum Akt Nowych w Warszawie, Archiwum Filmoteki Narodowej, Narodowym Archiwum Cyfrowym, Biurze Informacji i Poszukiwań Zarządu Głównego PCK w Warszawie, Radzie Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, Instytucie Zachodnim w Poznaniu. W wyniku oględzin tych materiałów pozyskano kopie szeregu dokumentów, fotografii i materiałów filmowych oraz dźwiękowych odnoszących się do przedmiotu śledztwa. Z uwagi na istotne znaczenie dla niniejszego śledztwa materiału dowodowego zgromadzonego w śledztwie o sygn. 159 Naczelnej Prokuratury Wojskowej Federacji Rosyjskiej w sprawie Zbrodni Katyńskiej, Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie dwukrotnie występowała (pierwszy wniosek skierowany został 8 marca 2005 r., drugi w dniu 30 września 2009 r.) do Prokuratury Generalnej Federacji Rosyjskiej z wnioskiem o udzielenie pomocy prawnej w prowadzonym postępowaniu karnym poprzez udostępnienie całości akt śledztwa Naczelnej Prokuratury Wojskowej Federacji Rosyjskiej o sygn. 159 oraz postanowienia o umorzeniu tegoż śledztwa. Do chwili obecnej do akt śledztwa S 38.2004.Zk wpłynęło w kilku transzach łącznie 148 tomów kopii akt śledztwa Naczelnej Prokuratury Wojskowej Federacji Rosyjskiej Nr 159 w sprawie Zbrodni Katyńskiej. Pierwsza partia 67 tomów przekazana została w dniu 8 maja 2010 r. przez władze państwowe Federacji Rosyjskiej na ręce wykonującego wówczas obowiązki Prezydenta RP Marszałka Bronisława Komorowskiego. Akta te są tożsame z udostępnioną w październiku 2005 r. w Moskwie prokuratorom IPN jawną dokumentacją 67 tomów akt sprawy nr 159, z których treścią się oni wówczas zapoznali, bez możliwości sporządzenia kopii tejże dokumentacji. Wyselekcjonowane materiały z partii 67 tomów są sukcesywnie tłumaczone. Następnie Prokuratura Generalna FR działając w wykonaniu wniosku Oddziałowej Komisji w Warszawie o udzielenie pomocy prawnej przekazała za pośrednictwem Ambasady RP w Moskwie, stronie polskiej w trzech transzach kolejno 20, 50 i 11 tomów uwierzytelnionych przez stronę rosyjską kserokopii dokumentów ze śledztwa nr 159. Treść tych materiałów pozostawała dotąd nieznana (nie udostępniono ich w 2005 r. prokuratorom IPN w Moskwie). Dokumentacja z tych 81 tomów

akt została, przy udziale biegłych tłumaczy, poddana oględzinom i wyselekcjonowano z nich materiały do tłumaczenia. Wybrana z 20 tomów rosyjskiego śledztwa dokumentacja procesowa została już przełożona. Przetłumaczone zostały m.in. listy dyspozycyjne (wywozowe) z obozu ostaszkowskiego, na postawie, których kierowano jeńców z Ostaszkowa partiami do „dyspozycji naczelnika Zarządu NKWD dla obwodu kalinińskiego", co faktycznie oznaczało ich eksterminację w wewnętrznym więzieniu Zarządu NKWD w Kalininie. Uzyskano nadto tłumaczenie dokumentacji śledczej z poszukiwania i ustalania losu byłych funkcjonariuszy NKWD, list byłych funkcjonariuszy NKWD mających związek z mordem katyńskim, protokołów przesłuchania w charakterze świadków byłych funkcjonariuszy NKWD, zeznających o sprawcach rozstrzeliwania polskich jeńców wojennych i o fałszowaniu podczas prac tzw. Komisji Burdenki dowodów świadczących o rzekomym niemieckim sprawstwie zbrodni, biogramów z opisem losów osób z kierownictwa partyjno – rządowego ZSRR biorących udział w podjęciu decyzji z 5 marca 1940 r. i jej realizacji. Ponadto przetłumaczono dokumentację dot. zmarłych polskich jeńców wojennych w postaci wykazów zmarłych jeńców, skierowań na leczenie, historii chorób, aktów zgonów, protokołów sekcji zwłok, protokołów pogrzebania zwłok. Biegli tłumacze dokonali również przekładu wyselekcjonowanych materiałów z partii 50 tomów akt sprawy nr 159. W wyniku oględzin tychże akt ustalono, że dokumentacja ta obejmuje m.in. zapytania do Głównego Informacyjnego Centrum MSW ZSRR w Charkowie, Moskwie, Kijowie i Ługańsku o karalność, miejsce zamieszkania lub datę zgonu poszukiwanych pracowników obozu starobielskiego i funkcjonariuszy NKWD w Starobielsku wraz z uzyskanymi w tej sprawie odpowiedziami, liczne protokoły przesłuchań świadków, dokumentację z poszukiwania materiałów archiwalnych i wyniki kwerend archiwalnych, obszerną korespondencję NPW FR z obywatelami polskimi poszukującymi informacji o swoich bliskich i z Rosyjskim Czerwonym Krzyżem, wykazy zmarłych polskich jeńców, informacje Mierkułowa i Krugłowa „O wynikach tzw. sprawy katyńskiej", informacje o dyslokacji jednostek wojsk konwojowych NKWD ZSRR na 31.12.1939 r., rozkazy i instrukcje NKWD o wojskowej ochronie obozów dla jeńców wojennych przez jednostki wojsk konwojowych NKWD ZSRR, o tworzeniu i przekształcaniu jednostek wojsk konwojowych NKWD ZSRR, rozkaz Komisarza Spraw Wewnętrznych ZSRR z 5.11.1939 r. „O oczyszczeniu terenów Zachodniej Ukrainy i Zachodniej Białorusi z wrogich elementów", telegramy dot. wykonania polecenia Ł. Berii z 7.03.1940 r. o wytypowaniu rodzin wojskowych, policjantów i innych do wywózki, dokumentację archiwalną (statuty) dot. WKP(b), Robotniczo – Chłopskiej Armii Czerwonej i utworzenia NKWD, dekret o utworzeniu obwodów białoruskiej i ukraińskiej SSR i o powołaniu na ich terenie różnych instytucji. Wśród tych materiałów znajduje się również dokumentacja w zakresie przedłużania okresu trwania śledztwa nr 159, ekspertyza dot. kwalifikacji zbrodni ludobójstwa w odniesieniu do sprawy karnej 159, ekspertyza Instytutu Historii Wojskowości MON FR, informacja o konwencjach haskich, wypis z Konstytucji FR, korespondencja NPW FR z FSB w sprawie odtajnienia w 1991 r. materiałów tajnych znajdujących się w aktach sprawy 159, postanowienie NPW o ustaleniu prawidłowych danych ofiar, których nieśmiertelniki zostały ujawnione w 1991 r. podczas prac ekshumacyjnych oraz materiały z wykonania przez prokuratury Białorusi i Ukrainy pomocy prawnych dla śledztwa NPW FR nr 159. Podczas oględzin, otrzymanych w lipcu 2011 r. kopii 11 tomów akt śledztwa Naczelnej Prokuratury Wojskowej FR nr 159, ustalono, że materiały te zawierają kilka tysięcy zapytań Naczelnika Zarządu Nadzoru nad wykonaniem przepisów prawnych o bezpieczeństwie

federalnym NPW W. K. Kondratowa do Głównego Centrum Informacyjnego MSW FR w Moskwie w sprawie podania informacji o zatrzymaniu, aresztowaniu, karalności, rodzaju wymierzonej kary, miejscu jej odbywania, czasie i miejscu zwolnienia osób, a w wypadku zastosowania wobec nich kary śmierci – o czasie i miejscu ich rozstrzelania. W oparciu o tzw. Ukraińską Listę Katyńską ustalono, że wszystkie zapytania dotyczą osób, których dane figurują na tej Liście. Zapytania zawierają imię i nazwisko więźnia, imię ojca, datę urodzenia. Podczas weryfikacji tych danych, ustalono, że w zapytaniach popełniono szereg błędów w pisowni nazwisk ofiar. W toku oględzin stwierdzono, że na większości zapytań do Centrum Informacyjnego brak jest adnotacji zwrotnych lub widnieje informacja, że Centrum nie dysponuje danymi o tych osobach. Niecałe 40 odpowiedzi, przeważnie nie dotyczyły osób, o które pytano – nie zgadzają się personalia podane w odpowiedziach z personaliami wykazanymi w zapytaniach. W toku oględzin dokonano selekcji dokumentów, które podlegać będą tłumaczeniu.

W uzyskanych dotychczas kopiach akt sprawy nr 159 nie stwierdzono dokumentów zawierających personalia 3870 obywateli polskich - więźniów osadzonych w więzieniach na tzw. Zachodniej Białorusi, zamordowanych w ramach Zbrodni Katyńskiej (te brakujące dokumenty określa się potocznie mianem Białoruskiej Listy Katyńskiej).Przekazane przez stronę rosyjską kopie dokumentacji mają bardzo istotne znaczenia dla prowadzonego śledztwa S 38.2004.Zk albowiem stanowią uwierzytelniony materiał dowodowy pozwalający na poczynienie ustaleń co do stanu faktycznego sprawy – działań organizacyjnych związanych z utworzeniem obozów dla polskich jeńców wojennych, liczby osadzonych jeńców, warunków pobytu, dokumentacji związanej z przygotowaniami do wywozu jeńców partiami do miejsc kaźni w ramach tzw. „rozładowania obozów", ustalenia personaliów jeńców i daty ich wywozu z obozu do „dyspozycji" NKWD, ustalenia personaliów funkcjonariuszy NKWD biorących udział w transportowaniu, mordowaniu i grzebaniu ciał zamordowanych. Z uwagi, iż ostatnia partia 11 tomów kserokopii akt sprawy karnej o sygn. 159 przekazana została przez Prokuraturę Generalną Federacji Rosyjskiej przy piśmie z 7 kwietnia 2011 r. i od tego momentu pomimo zapowiedzi strony rosyjskiej o kontynuowaniu prac nad zniesieniem klauzuli tajności z pozostałych materiałów (według doniesień medialnych akta sprawy 159 liczą łącznie 183 tomy) nie doszło do przekazania kserokopii pozostałych 35 tomów akt oraz postanowienia z 21 września 2004 r. o umorzeniu śledztwa 159, Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie skierowała w grudniu 2013 r. kolejny wniosek o udzielenie pomocy prawnej. Zwrócono się w nim o całościową realizację przez prokuraturę Federacji Rosyjskiej wniosku Oddziałowej Komisji w Warszawie, podnosząc, iż nieprzekazanie przez stronę rosyjską kserokopii wnioskowanej dokumentacji procesowej stanowi istotną przeszkodę w zgromadzeniu przez prokuratorów Instytutu Pamięci Narodowej prowadzących śledztwo S 38.2004.Zk pełnego materiału dowodowego, a tym samym uniemożliwia wypełnienie przez nich ustawowego obowiązku wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności popełnienia Zbrodni Katyńskiej. Z przekazanej za pośrednictwem Departamentu Współpracy Międzynarodowej Prokuratury Generalnej RP odpowiedzi Prokuratury Generalnej FR z dnia 14 kwietnia 2014 r. wynika, że Prokuratura ta zajęła negatywne stanowisko odnośnie wykonania wniosku tut. Komisji o udzielenie pomocy prawnej - wniosek z 2 grudnia 2013 r. został zwrócony bez wykonania „ze względu na jego niezgodność z ustawodawstwem Federacji Rosyjskiej". W

wyniku realizacji przez niemieckie organy wymiaru sprawiedliwości wniosku Oddziałowej Komisji w Warszawie o udzielenie pomocy prawnej uzyskano z Prokuratury Generalnej w Koblencji – Nadrenia – Palatynat kserokopie i mikrofisze dokumentów pochodzących ze zbiorów Archiwum Politycznego MSZ w Berlinie i Archiwum Federalnego w Koblencji. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie wystąpiła 8 sierpnia 2005 r. do Prokuratury Generalnej Ukrainy z wnioskiem o udzielenie pomocy prawnej. W wykonaniu tego wniosku prokuratorzy IPN zaznajomili się w listopadzie 2006 r. w Kijowie z aktami postępowania Prokuratury Wojskowej Kijowskiego Regionu Ukrainy w sprawie „masowych pochówków obywateli w Dnieprowskim Leśnictwie w miejscowości Bykownia pod Kijowem" oraz z aktami postępowania Prokuratury Wojskowej Północnego Regionu Ukrainy w sprawie „rozstrzelania w latach 1940-1941 przez organy NKWD ZSRR polskich oficerów i innych obywateli polskich". Prokuratorzy przeprowadzili oględziny materiałów wymienionych wyżej dwóch spraw karnych, sporządzając stosowną dokumentację procesową. Podczas tej czynności dokonywali również na bieżąco wyboru istotnych dla śledztwa w sprawie Zbrodni Katyńskiej dokumentów. Wyselekcjonowane materiały procesowe w ilości 22 tomów, każdy liczący po kilkaset kart, wpłynęły do Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie, za pośrednictwem Ambasady RP w Kijowie, w sierpniu 2007 r. W toku śledztwa skierowany został w kwietniu 2007 r. wniosek do Prokuratury Generalnej Ukrainy o udzielenie pomocy prawnej poprzez nadesłanie uwierzytelnionej kserokopii tzw. Ukraińskiej Listy Katyńskiej, tj. wykazu zawierającego dane 3435 obywateli polskich przetrzymywanych w więzieniach na tzw. Zachodniej Ukrainie i rozstrzelanych na Ukrainie na podstawie decyzji z 5 marca 1940 r. Przedmiotowa Lista została przekazana na potrzeby śledztwa S 38.2004.Zk w sierpniu 2007 r. W dniu 20 września 2002 r. skierowano, za pośrednictwem Ministerstwa Sprawiedliwości R.P. wniosek o udzielenie pomocy prawnej do organów sprawiedliwości Republiki Białorusi, w którym zwrócono się o ustalenie czy prokuratura Republiki Białorusi prowadziła śledztwo w sprawie masowych grobów w Kuropatach koło Mińska i o przekazanie materiałów zgromadzonych w tej sprawie (wniosek ten skierowano w ramach prowadzonego wówczas odrębnie postępowania sprawdzającego S 69.2002.Zk w sprawie zabójstwa obywateli polskich, których ciała ujawniono podczas prac ekshumacyjnych na terenie miejscowości Kuropaty koło Mińska – materiały tegoż postępowania postanowieniem z 3 grudnia 2004 r. włączono do materiałów śledztwa S 38.2004.Zk). Z uzyskanej w 2003 r. odpowiedzi strony białoruskiej wynika, że w toku prowadzonego postępowania w sprawie „ujawnienia pochowanych w uroczysku Kuropaty na terenie obwodu mińskiego ludzi" nie ustalono narodowości i obywatelstwa ekshumowanych szczątków kostnych. Strona białoruska nie przekazała kserokopii materiałów dotyczących tej sprawy. W 2011 r. rozpoczęto analizę kopii bardzo obszernej dokumentacji odnoszącej się do Zbrodni Katyńskiej, pozyskanej do zasobu IPN z Instytutu Polskiego i Muzeum im. gen. Sikorskiego w Londynie. Wtórniki tej dokumentacji liczą 366 teczek aktowych (po kilkaset kart każda). Jesienią 2013 r. zakończono jej oględziny. Podczas czynności oględzin ustalono, że przedmiotowa dokumentacja zawiera bardzo interesujące materiały archiwalne w postaci m.in. szeregu oświadczeń i protokołów przesłuchań świadków, w tym oświadczeń i protokołów przesłuchań polskich oficerów, byłych jeńców wojennych, którzy ocaleli z zagłady (pochodzą głównie z 1943 i 1946 r.). Wśród dokumentów poddanych oględzinom ujawniono także materiały archiwalne w postaci kopii sprawozdania poufnego Sekretarza Generalnego PCK

Kazimierza Skarżyńskiego z czerwca 1943 r. dot. mordu w Katyniu, dokumentacji sporządzonej przez dr Mariana Wodzińskiego biorącego udział w pracach ekshumacyjnych w 1943 r. w Katyniu, opracowań o obozach jenieckich w ZSRR i obozach internowanych na Litwie i Łotwie, licznych wykazów i list polskich jeńców wojennych zamordowanych w Katyniu, zaginionych jeńców z obozów w Starobielsku i Ostaszkowie. Uzyskana z Instytutu Polskiego dokumentacja zawiera nadto materiały dotyczące stosunków polsko – sowieckich, korespondencję dyplomatyczną pomiędzy rządami R.P. i ZSRR, sprawozdania z najważniejszych konferencji i rozmów prowadzonych w Moskwie, Kujbyszewie i Londynie, depesze w sprawie ujawnienia Zbrodni Katyńskiej, oświadczenie Rządu Polskiego z 17 kwietnia 1943 r. w sprawie odkrycia w Katyniu grobów pomordowanych polskich oficerów, notę dotyczącą zerwania stosunków między rządami R.P. i ZSRR. W styczniu 2012 r. za pośrednictwem Ambasady RP w Waszyngtonie i Prokuratury Generalnej RP pozyskano z Archiwum Narodowego w Waszyngtonie uwierzytelnione kserokopie dokumentacji Specjalnej Komisji Śledczej Kongresu USA powołanej do zbadania okoliczności Zbrodni Katyńskiej (tzw. Komisji Maddena). Materiały te, zawierające ok. 15 000 stron, uzyskano w ramach realizacji przez Stany Zjednoczone wniosku Oddziałowej Komisji w Warszawie z 26 maja 2009 r. o udzielenie w śledztwie w sprawie Zbrodni Katyńskiej pomocy prawnej. Podczas rozpoznawania treści uzyskanych materiałów archiwalnych przeprowadzono ich wstępną selekcję, grupując protokoły zawierające przesłuchania świadków wg kryterium dziennych posiedzeń Komisji w określonym miejscu. Otrzymana dokumentacja jest sukcesywnie tłumaczona na język polski – aktualny stan zaawansowania tłumaczeń materiałów Komisji Maddena stanowi około 75% całości nadesłanych materiałów. W związku z przekazaniem w październiku 2009 r. przez Prokuraturę Okręgową Warszawa Praga do Oddziałowej Komisji w Warszawie materiałów wyłączonych ze śledztwa V Ds. 124/09 w sprawie niedopełnienia obowiązków w związku z postępowaniem z dowodami rzeczowymi przez funkcjonariuszy publicznych w okresie od 1991 do 2009 r. w Legionowie i znieważenia zwłok ludzkich, oraz oddaniem do dyspozycji tut. Komisji, przechowywanej w Zakładzie Medycyny Sądowej WUM w Warszawie skrzyni z zawartością 12 czaszek wydobytych w 1991 r. podczas prac ekshumacyjnych w Charkowie, powołano ZMS w Warszawie do przeprowadzenia badań identyfikacyjnych DNA dowodowych szczątków ludzkich. Biegłym zlecono również ustalenie czy zabezpieczone szczątki wykazują zgodność z profilami genetycznymi wnioskujących o przeprowadzenie badań kilku członków rodzin ofiar Zbrodni Katyńskiej. Z uzyskanej z ZMS w Warszawie opinii z zakresu badań identyfikacyjnych DNA wynika, że przeprowadzone badania pozwoliły na wyizolowanie z wszystkich 12 dowodowych czaszek profili genetycznych. W toku śledztwa uwzględniono wnioski o przeprowadzenie badań identyfikacyjnych DNA kilkunastu osób pokrzywdzonych – z uzyskanych opinii wynika, że badania przyniosły wynik negatywny. Aktualnie kontynuowane są działania zmierzające do identyfikacji zabezpieczonych szczątków ludzkich i wydania ich do pochówku, żyjącym sukcesorom prawnym zamordowanych w Charkowie jeńców obozu starobielskiego. W toku śledztwa zabezpieczono także do dyspozycji Oddziałowej Komisji w Warszawie ujawnione trzy inne czaszki ofiar Zbrodni Katyńskiej, pochodzące prawdopodobnie z Katynia. Szczątki te przewieziono do Zakładu Medycyny Sądowej w Warszawie zlecając biegłym przeprowadzenie ich badań i wydanie opinii sądowo – lekarskiej. Z uzyskanej opinii biegłych wynika, że są to szczątki osób dorosłych (dwóch mężczyzn i jednej osoby o nieustalonej płci, co wynika z braku

w obrębie czaszki cech pozwalających na zróżnicowanie płci) w wieku ok. 45 – 50 lat. Od chwili śmierci osób, których czaszki przekazano do badań, minęło co najmniej 50 lat. W obrębie dwóch czaszek biegli stwierdzili obrażenia o cechach mogących odpowiadać obrażeniom postrzałowym w postaci otworu wlotowego i wylotowego. Podczas sekcji pobrano z zabezpieczonych szczątków materiał do badań genetycznych. Z uzyskanej z ZMS w Warszawie opinii z zakresu badań genetycznych wynika, że biegli ze względu na znaczną degradację DNA zabezpieczonego do badań materiału biologicznego nie uzyskali nadających się do interpretacji wyników analizy genetycznej. Wobec sygnalizowanej przez biegłych możliwości podjęcia próby ustalenia sekwencji mitochondrialnego DNA z zabezpieczonego materiału biologicznego, zlecono im przeprowadzenie ww. badań – z uzyskanej opinii biegłych wynika, że badania zakończyły się wynikiem negatywnym.

PLIKI DO POBRANIA

Małgorzata Kuźniar-Plota, Kwalifikacja prawna Zbrodni Katyńskiej (pdf, 109.47 KB) 28.04.2016 14:00
Witold Kulesza, Zbrodnia Katyńska jako akt ludobójstwa (pdf, 161.7 KB) 28.04.2016 14:00